

Med Aniara genom livet

TRANEMO 21 timmar sedan

och Harry Martinsons författarskap har länge haft stor plats i makarna Widfeldts tillvaro. Efter tio år som ordförande för författarens sällskap har nu Åke Widfeldt stigit av.

YVONNE GUNNERIUSSON

Vi ses i paret Widfeldts hem i Tranemo. Åke Widfeldt är uppväxt i Blekinge liksom den store Blekinge-författaren, som han kallar honom.

– Jag fångades som ung av hans engagemang mot kärnvapen, jag var tidigt intresserad av fredsfrågor. Men också Harry Martinsons naturlyrik kan få mäta sig med, hävdar Åke och nämner att Tomas Tranströmer såg sig själv som Martinsons lärjunge.

Åke Widfeldt poängterar Harry Martinsons bredd som författare och menar att *Aniara*, som utkom 1956, inte bara är lyrik utan också vetenskap och teknik. Han tycker att Martinson även har skrivit fina dramer och prosa, till exempel *Vägen till Klockrike*. Naturessäerna, till exempel Utsikt från en grästuva, är så Martinsonska, menar Åke.

– Med tanke på att han bara gick sexårig folkskola, hade han mycket klara begrepp om vetenskapliga sammanhang, säger Tora Widfeldt.

Åke Widfeldt har under flera år deltagit i sällskapets monter på Bokmässan. Där har han märkt att många yngre personer intresserar sig för till exempel *Aniara*. Han minns en 14-årig pojke, som hade läst hela boken och nu hade författarambitioner.

– *Aniara* är en inkörsport till Harry Martinson för unga människor, tror han och visar boken som Knut Larsson skrivit i serieform. Och nu ska boken bli spelfilm.

Fram till förra året var Åke i tio år ordförande i Harry Martinson-sällskapet. Där har han tagit initiativ till bland annat Klockrikestipendiet på 20000 kronor som delas ut vartannat år. I år är det dags igen, i februari tillkännages det, och det går ofta till ganska okända poeter eller konstnärer.

Tora och Åke Widfeldt möttes när de studerade till lärare. På den tiden utbildade man sig också till skolkantor, och detta förde dem samman, när de tog examen samtidigt. De hamnade snart i Tranemo, där Tora undervisade lågstadiebarn. Hon har därefter utbildat sig till diakon och arbetade som det fram till pensioneringen. Åke har varit lärare på de flesta stadier, även på universitetet i Göteborg, där han var doktorand i fredsforskning under tio års tid. I december träffades vi i Korpilombolo, när Tora och Åke Widfeldt ledde ett seminarium om *Aniara*.

– Jag var med där också året innan, säger Åke. Det började på Bokmässan i Göteborg, där jag fick kännedom om European Festival of the Night, som hålls där varje år.

Men nu har Åke lämnat över ordförandeklubban i sällskapet till Semir Susic. I fortsättningen kommer han att vara redaktör för föreningens tidskrift, Doris.

– Det är Doris som prickar av dem som kliver in i rymdskeppet *Aniara*, berättar han. Att det är en kvinna är särskilt roligt.

Firandet för sällskapet fortsätter. Den 6 maj har Operan från 1959 nypremiär i Malmö. Musiken är skriven av Karl-Birger Blomdahl.

– Harry Martinson var inte så tilltalad av hans musik, han tyckte nog att den var väl avantgardistisk.

Åke tycker att *Aniara* lever sitt eget liv, människor upptäcker det själva och gör något av det. Exempelvis har Nicole Sabouné gett ut en platta som heter Miman, och Helge Skoog har i många år haft en enmansföreställning som heter Aniara.

🔍 FAKTA

Tora och Åke Widfeldt

Familj: Tre söner, fem barnbarn Bor: I villa i Tranemo

Yrke: Åke lärare, Tora lärare/diakon

Intressen: Harry Martinson, musik, främst kyrko- och klassisk. Åke Widfeldt var med och startade Tranemokören.